

Kryžių kalnas. 1973. m. gegužės mėn.

Kryžių kalnas

Apie 12 km į šiaurę nuo Šiaulių laukuose stovi nedidelis kalnas, visas tankiai nustatytas kryžiais. Tai garsusis Kryžių kalnas. Viduramžiais ant šio kalno stovėjo medinė piliis, kronikose vadinta Kula, kurią 1348 m. sugriovė Livonijos kariuomenė. Ilgus metus kalnas, vadintas Pilies, Maldavimų kalnu, Jurgaičių, Domantų piliakalniu, stovėjo pilkas. Vietiniai žmonės pasakojo, kad pirmieji kryžiai pastatyti XIX a. viduryje, meldžiant Dievo malonės ir sveikatos, nes žmonės šį kalną laikė šventa vieta. Kiti teigė, kad kryžius imta statyti užusiesiems 1831 m. ir 1863 m. sukilimuose prieš carinę Rusiją atminti. Numalšinusi sukilimą, okupacinė valdžia draudė statyti kryžius ir naikino jau pastatytus.

1961 m. pavasarį sovietinė valdžia nutarė „susidoroti“ su Kryžių kalnu. Pasitelkus kareivius, griežčiausiai saugant, kryžiai buvo griauunami: mediniai kryžiai sudeginti, metaliniai – nuvežti į metalo laužo sandėlius, akmeniniai ir betoniniai – suklojami tiesiant kelius arba užkasami.

Nepaisant visko, Kryžių kalnas per visą Lietuvos okupacijos laikotarpį išliko didvyriško pasipriešinimo ir tikėjimo laisve simboliu.

Kryžių kalnas išgarsėjo visame pasaulyje, kai čia 1993 m. rugsėjo 7 d. apsilankė popiežius Jonas Paulius II. Priešais Kryžių kalną pastatytoje kopyčioje (arch. A. Jukna ir R. Budrytė) Jonas Paulius II šimtątikstantinei maldininkų miniai aukoją šventąsias mišias. Popiežius laimino Lietuvą ir visą krikščioniškąją Europą. Po metų į Kryžių kalną atkeliavo Šventojo Tėvo dovana Lietuvai – Krucifiksas (skulpt. E. Manfrini).

The Hill of Crosses

A hillock densely planted with crosses upon is located in the fields around 12 km North from Šiauliai. Well known as the Hill of Crosses. A wooden castle, called Kula, was standing on that hill and it was destroyed by the Livonian Army in 1348. For many years a hill, called Pilies, Maldavimų, a mound of Jurgaičių, Domantų stood bare. According to local people the first crosses were erected in the mid of the 19th century to pray to God for mercy and health, since people considered that place to be sacred. According to other sources the first crosses were built in the mid of the 19th century to honour those perished in the 1831 and 1863 uprisings against tsarist Russia. The occupational power prohibited erecting crosses and demolished those already built.

The Soviet power decided to deal with the Hill of Crosses in the spring of 1961. With the assistance of soldiers wooden crosses were burnt, metal crosses were brought to scrap warehouses, those of stone and concrete were laid out in building the roads or buried. However, the Hill of Crosses throughout the period of Lithuania’s occupation has survived as a symbol of heroic resistance and of belief in freedom.

The Hill of Crosses gained worldwide fame, when Pope John Paul II visited it on 7th of September, 1993. The Pope blessed Lithuania and whole Christian Europe in the chapel built in front of the Hill of Crosses (arch. A. Jukna and R. Budrytė). The Holy Father’s gift – Crucifix (sculpt. E. Manfrini) reached Lithuania a year later.

Der Berg der Kreuze

Etwā 12 km nördlich von Šiauliai inmitten von Feldern befindet sich ein kleiner Berg mit dicht stehenden Kreuzen. Das ist der berühmte Berg der Kreuze. Im Mittelalter stand auf diesem Berg eine Holzburg, genannt Kula, die im Jahr 1348 durch die Kreuzritter des Livonisches Ordens zerstört wurde. Lange Zeit stand dieser Berg, der auch als Burgberg, Gebetsberg, Hügel von Jurgaičiai und dann Hügel von Domantai genannt wurde, ganz kahl. Die Einheimischen erzählten, dass die ersten Kreuze Mitte des XIX. Jhs. errichtet wurden, wenn man zu Gott um Gnade und Gesundheit betete, da dieser Berg von den Menschen für einen heiligen Ort gehalten wurde. Andere behaupteten, dass die Kreuze zum Gedenken an die Gefallenen errichtet wurden, die während der Aufstände in den Jahren 1831 und 1863 gegen das zaristische Russland ums Leben gekommen sind. Nach der Niederkämpfung des Aufstands verbot die Okkupationsmacht das Errichten der Kreuze und vernichtete die übrigen Kreuze.

Im Jahre 1961 beschloss die sowjetische Macht dem Berg der Kreuze ein Ende zu machen. Mit Hilfe von Soldaten und unter strengster Bewachung wurden

die Kreuze niedergerrissen: Hölzerne Kreuze wurden verbrannt, die Kreuze aus Metall wurden zum Altmetall und die Stein – und Betonkreuze wurden unter die Erde vergraben oder beim Strassenbau verwendet.

Ungeachtet dessen blieb dieser Berg über den ganzen Zeitraum der sowjetischen Okkupation als Symbol des heldenhaften Widerstands und des Glaubens an die Freiheit erhalten.

Der Berg der Kreuze ist in der ganzen Welt berühmt geworden als am 7. September 1993 der Papst Johannes Paul II. ihn besuchte. In der vor dem Berg der Kreuze errichteten Kapelle (Architekten A. Jukna und R. Budrytė) hat Johannes Paul II. die heilige Messe vor Hunderttausenden Gläubigern gehalten. Papst Johannes Paul II. hat Litauen und das ganze christliche Europa gesegnet. Nach einem Jahr ist auch das Geschenk des Heiligen Vaters – das Kruzifix (Bildhauer E. Manfrini) – angekommen.

La Colline des Croix

À 12 kilomètres environ au nord de Šiauliai, dans les champs, se trouve une petite colline, où se situent un grand nombre de grandes croix. C’est une fameuse colline. À l’époque médiévale, un château de bois appelé „Kula“ dans les chroniques de l’époque, qui fut détruit en 1348 par l’armée livonienne (balte), était placé en haut de la colline. Durant plusieurs années, une colline, appelée Pilies, Maldavimu, une butte à Jurgaiciu, Domantu se tenait nu.

La population locale raconte que les premières croix ont été érigées au milieu du 19ème siècle pour prier Dieu. Depuis, les gens considèrent ce lieu comme sacré. D’après d’autres sources, les premières croix ont été construites au milieu du 19ème siècle en l’honneur des personnes qui se sont rebellées contre le Tsar russe de 1831 à 1863. L’occupation a alors interdit l’installation de croix et démolì celles existantes.

Au printemps 1961, le pouvoir soviétique a décidé de s’occuper de la Colline des Croix. Avec l’assistance des soldats, sous un contrôle des plus strictes, la colline des croix a été détruite : les croix en bois ont été brûlées, les croix en métal ont été amenées à la casse, celles en pierre et en béton ont permis de concevoir des routes ou ont été enterrées. Cependant, la Colline des Croix pendant la période de l’occupation russe est restée comme le symbole de la résistance héroïque et d’une croyance en la liberté.

La Colline des Croix a gagné une reconnaissance internationale, quand le 7 septembre 1993, le pape Jean-paul II s’y est rendu. Dans la chapelle construite en face de la Colline des Croix (arche A. Jukna er R.Budryrė) le Pape a béni la Lituanie ainsi que tous les chrétiens d’Europe. Un an après, le saint père envoya un cadeau : le crucifix (sculpture de Enrico Manfrini).

“Korskullen”

En kulle med tätt placerade kors finns att beskåda ca 12 km norr om Šiaulia.. Kullen är känd som ”Korskullen”. Ett trä fort fanns här tidigare men blev förstört 1348 av Livlands armé. Under många år kallades kullen för Pilies, Maldavimu en gravkulle för Jurgaiciu, Domanty. Enligt lokalbefolkningen sattes de första korsen upp i mitten av 1800-talet för att te till Gud om barmhärtighet och hälsa, eftersom människor tyckte att platsen var helig. Enligt andra källor så restes korsen till minne av de stupade i upproret mot den Ryske Tsaren mellan 1831 och 1863. Occupationismakten förbjöd uppförandet av kors och rev de som redan var uppsatta.

Sovjet beslutade att ta itu med korsen under våren 1961. Med hjälp av soldater brände man korsen, metallkorsen hamnade på skrotlager och de av sten och betong användes till utfyllnad av vägar eller gravdes ned. ”Korskullen” har ändå levt vidare under hela Litauens okkupation som en symbol för motstånd och tron på frihet.

”Korskullen” fick internationell uppmärksamhet när päven Paulus II besökte platsen den 7 september 1993. Päven välsignade Litauen och hela det kristna Europa i kapellet byggt framför ”Korskullen” (ärkebiskop A.Jukna och Budrytė). Den heliga faderns gåva, ett kruzifix (av E.Manfrini) anlände till Litauen ett år senare.

La Collina delle Croci

Circa 12 chilometri a nord di Šiauliai tra le distese di terreno c’è una piccola collina ricoperta da migliaia di croci. E la famosa Collina delle Croci. Nel

Medioevo su questa collina si trovava un castello di legno, nelle cronache storiche denominato Kula, che nel 1348 fu distrutto dall’esercito di Livonia. Per tanti anni la collina, chiamata anche Collina del Castello, di Preghiere, di Jurgaičiai o di Domantai, fu spoglia. La gente del posto raccontava che vi furono trovate piantate le prime croci verso la meta del XIX secolo quando attraverso le preghiere si richiedeva salute e la grazia di Dio. La collina era considerata un luogo santo. Altri sostenevano che le croci furono piantate in ricordo dei defunti durante le rivolte contro la Russia zarista nel 1831 e 1863. Dopo la repressione contro tale rivolta, il governo occupante proibì di piantare le croci e distruggeva quelle già piantate.

Nella primavera del 1961 il governo sovietico decise di „fare i conti“ con la Collina delle Croci. Con l’aiuto dei militari, le croci furono distrutte: quelle di legno bruciate, quelle di ferro portate nei magazzini di ferraglia, e quelle di pietra e di conglomerato riutilizzate per costruire strade o persino seppellite. La collina era sorvegliata in modo che nessuno riuscisse a piantare le croci. La Collina delle Croci, nonostante tutto, rimase durante l’intero periodo d’occupazione sovietica un simbolo di resistenza eroica e di fiducia nella libertà.

La collina delle Croci diventò famosa in tutto il mondo, quando il 7 Settembre del 1993 la visitò il Papa Giovanni Paolo II. Nella cappella (degli architetti A. Jukna e R. Budrytė) d’avanti alla collina Giovanni Paolo II ha celebrato la santa messa alla folla di più di cento mila credenti. Il Papa ha benedetto la Lituania e tutta l’Europa cristiana. Un anno dopo nella Collina delle Croci arrivò il dono del Santo Padre – il Crocifisso (dello scultore E. Manfrini).

A colina das Cruzes

A colina das cruzes está localizado nos campos cerca de 12 km ao norte de Šiauliai. Também conhecido como Colina das Cruzes. Um castelo de madeira, chamada Kula estava naquela colina e foi destruído pelo Exército Livonian em 1348. Por muitos anos, a colina, chamada Pilies, Maldavimų, e o monte de Jurgaičių, Domantų ficaram devastada. De acordo com a população local as primeiras cruzes foram erguidas em meados do século 19 para orar a Deus por misericórdia e saúde, já que as pessoas consideram o lugar sagrado. De acordo com outras fontes, as primeiras cruzes foram construídas em meados do século 19 para homenagear aqueles que pereceram no ano de 1831 e 1863 em revoltas contra a Rússia. O poder ocupacional ergueu novas cruzes e demoliu as que já estavam construídas.

O poder soviético decidiu lidar com a Colina das Cruzes, na primavera de 1961. Com a ajuda de soldados, as cruzes de madeira foram queimados, as cruzes de metal foram trazidas para armazéns de sucata e as de pedra e concreto foram usadas na construção de estradas e aterros. No entanto, a Colina das Cruzes, durante todo o período de ocupação da Lituânia tem sobrevivido como um símbolo da resistência heroica e de crença na liberdade.

O monte das cruzes ganhou fama mundial, quando o Papa João Paulo II visitou no dia 7 de Setembro de 1993. O Papa abençoou a Lituânia e a Europa cristã na capela construída em frente à Colina das Cruzes (arco. A. e R. Budrytė Jukna). Dom do Santo Padre - Crucifixo (. Sculpt E. Manfrini) chegou a Lituânia um ano depois.

La colina de las cruces

A 12 km de la ciudad de Šiauliai se encuentra una colina desamente poblada con cruces, conocida como la colina de las cruces. En la misma colina se encontraba un catillo de madera llamado Kula, el cual fue destruido por la armada de la orden Livonica en 1348. Por muchos años se mantuvo al descubierto la colina, llamada Pilis Maldavimų de Jurgaičių Domantų. Deacuerdo a la gente del lugar, las primeras cruzes se colocaron a mediados del siglo 19 para rezar a dios por piedad y salud debido a que la gente lo consideraba un lugar sagrado. Deacuerdo a otras fuentes las primeras cruzes se colocaron a mediados del siglo 19 para honrar a los caídos durante los levantamientos de 1831 y 1863 en contra de la ocupación de la Rusia tsarista que demolíó las cruces existentes y prohibió que se erigieran mas cruces.

En la primavera de 1961, el entoces gobierno sovietico, decidió terminar con las cruces. Con la asistencia del ejercito, las cruces de madera fueron quemadas, las cruces de metal llevadas a talleres para reducir las a añicos, aquellas de piedra o concreto, utilizadas para pavimentar caminos o simplemente fueron enterradas.

Sin embargo, durante el periodo de ocupación de Lituania, la colina de las cruces sobrevivio como un simbolo heroico de resistencia y fe en la libertad.

La colina de las cruces adquirió fama mundial tras la visita del papa Juan Pablo II el 7 de septiembre de 1993. El papa bendijo Lituania y toda la europa cristiana en la capilla que se encuentra justo detrás de la colina (arquitectos A. Jukna y R. Budrytė) El crucifijo, regalo del santo padre (escultor E. Manfrini) llego a Lituania un año después.

Ristikukkula

Šiauliaista noin 12km pohjoiseen sijaitsee ristein peitetty kukkula, joka tunnetaan nimellä Ristikukkula. Ennen kukkulalla seisoi Kula niminen puinen linna, jonka Liivinmaan armeija tuhosi vuonna 1348. Vuosia tuhon jälkeen kukkula seisoi paljaana, kunnes paikallisten mukaan ensimmäiset ristit pystytettiin 1900-luvun puolivälissä. Kukkulan ajateltiin olevan pyhä ja ristien avulla rukoiltiin Jumalalta armoa ja terveyttä. Toisen lähteen mukaan ensimmäiset ristit pystytettiin Venäjän tsaarin vastaisessa sodassa menetettyjen kunniaksi. Vallassa olleet kuitenkin kielsivät ristien pystyttämisen tuohon aikaan, joten kukkulalle pystytetyt ristit tuhoittiin.

Kuuvostoliiton vallan aikaan keväällä 1961 sotilait kaskettiin tuhoamaan kukkulalle uudelleen pystytetyt ristit. Puisse ristit poltettiin, metallisia käytettiin teollisuudessa ja kiviset joko haudattiin, tai niitä käytettiin teiden rakentamisessa. Vastoinkäynnneistä huolimatta Ristikukkula on säilynyt Lietuan miehityksen läpi, vastarinnan ja vapauden symbolina.

Ristikukkulasta tuli tunnettu ympäri maailman kun Paavi Pyhä Johannes Paavali II vieraili paikalla 07.09.1993. Paavi siunasti Liettuan ja Kristillisen Euroopan Ristikukkulan eteen rakennetussa kappelissa (arkkitehdit A. Jukna ja R. Budrytė). E. Manfrinin veistämä Pyhän Isän lahja –krusifiksi, saapui Liettuaan vuotta myöhemmin.

Den Høj med korsene

En høj tæt beplantet med kors, er lokaliseret på en mark omkring 12km nord for Šiauliai. Nærmere kendt som ”Højen med korsene”. Et slot af træ, kaldet Kula stod på denne høj, og var ødelagt af den Liviske hær in 1348. I mange år var en bakke ved navn Pilies, Maldavimu, en bunke af Jurgaiciu, Domantu stod ubrøret hen. Ifølge de lokale folk var de første kors opstillet midt i de 19 århundrede, som en bøn til gud, for barmhjertighed og godt helbrede, da befolkningen fandt stedet helligt. Ifølge andre kilder var de første kors opstillet i det 19 århundrede til ære for de omkommande der i 1831 og 1863 gjorde modstand mod det tsaristiske Rusland. Den erhvervsmæssige magt forbød opførelsen af disse kor, og ødelagde de kors der allerede var opført.

I sovjettiden blev det besluttet, at gore noget ved Højen med korsene i foråret 1961. Med hjælp fra militæret blev trækorsene brændt, og metal kors blev destrueret på forbrændingen, kors af sten og beton blev anvendt som byggematerialer til veje eller begravet. Dog har Højen med korsene igennem hele Litauens periode overlevet som et symbol på den heroiske modstand for håbet om frihed.

Højen med korsene blev ved Pave John Paul II's besøg i 7 september 1993, anderkendt med berømmelse fra hele verden. Paven velsignede Litauen og det Kristne Europa, i kapellet bygget ved foden af højen, (arch. A. Jukna and R. Budryte) som en gave fra gud. Korset (Sculpt. E. Manfrini) nåede Litauen et (1) år senere.

Keresztdomb

A keresztet Dombja (Más néven Keresztdomb) Körülbelül 12 kilométerre található Šiauliai városától, a mező rengeteg között. A mára már híressé vált Keresztek Dombja már a középkórtól (1348) ismert volt, mivel itt állt egy óriási fa építmény, Kula vára, és a történelem során ezt a helyet várdombnak majd Jurgaičiai Domantai csupasz dombjának is hívták. A helyiek elmondták, hogy az első keresztet a 19. Század közepén voltak építve és mivel ez a domb szent dombnak volt tekintve itt imádkoztak az emberek egészségéért, természet é Isten irgalmáért. Mások szerintem a keresztet még 1831 előtt kezdték el építeni, és az elhunyt barátok, családtagok tiszteletére voltak építve. A Szovjetunión megalakulása után a hatóságok megtiltották, hogy újabb kereszteteket építését, sőt a már megépített keresztet is lerombolták.

Az helyiek semmi idő alatt újraépítették a Keresztdombot, de a hatóságok újra és újra lerombolták azokat, sőt 1961 tavaszán a szovjethatóságok teljesen lerombolták a keresztetek dombját, a Fa kereszteteket elégették, vas kereszteteket leolvastatták és a kő kereszteteket felhasználták e helyi útépitésekben. Mindezek ellenére a keresztetek dombja még a mai napon is áll, az emberek napról napra több és több keresztet hoztak a helyszínre, ezzel nem csak a szovjet unióval hősiesen ellenálltak, de megtartották, bizonyították a Litván vallásszabadságot.

A keresztetek dombja 1993ban lett világhírű, amikor II János Pál pápa ide látogatott és a Litván kereszténység és Vallásszabadság jelképévé vált. A keresztetek dombja előtt kápolnák lettek építve ahol II János Páll misét tartott több ezer zarándoknak ez által áldást adva Litvániára és az egész keresztény Európára. 1 év múlva a Szentatya keresztet adományozott Litvániának, ami a mai napig a Keresztek dombja alatt megtekinthető.

Krustu kalns

Aptuveni 12 km uz ziemeļiem no Šaļiemu laukā stāv neliels kalns, viss blīvi nokļāts ar krustiem. Slavenais Krustu kalns. Viduslaikos uz šī kalna bija koka pils hronikās saukta par Kula, līdz to 1348. gadā sagrāva Livonijas armija. Daudzus gadus kalns, kas pazīstama kā Pilies, Jurgaičiai, Domantai pilskalns stāvēja tukšs. Pēc vietējo iedzīvotāju nostāstiem pirmie krusti tika uzslēti devīnpadmitā gadsimta vidū,tā lūdžot par Dieva žēlastību un veselību, jo cilvēki šo kalnu uzskatīja par svētvietu. Citi avoti apgalvo, ka krustus sāka būvēt 19. gadsimta vidū, lai pieminētu tos, kuri mira 1831. un 1863. gada sacelšanās laikā pret carisko Krieviju. Pēc okupācijas varas iestādes aizliegda būvēt jaunus krustus un iznīcināja jau uzbūvētos.

1961. gada pavasarī padomju valdība nolēma vienu reizi par visiem laikiem tikt galā ar Krustu kalnu. Ar karavīru palīdzību koka krusti tika dedzināti, metāla krusti tika transportēti uz lūžņu noliktavām, akmeņus un betona - izmantoti ceļu būvniecībā vai vienkārši aprakti.

Par spīti visam, Krustu kalns Lietuvas okupācijas periodā izdzīvoja kā droširdīgas pretošanās un ticības brīvībai simbols.

Pasaules liemeņa slavu Krustu kalns saņēma 1993. gadā 7. septembrī, kad to apmeklēja pāvests Jānis Pāvils II. Pāvests svētīja Lietuvu un visu kristīgo Eiropu kapelā (arh. Jukna A. un R. Budrytė), kas uzcelta pretīm Krustu kalnam. Svētā Tēva dāvāna - krucifikss (tēlnieka E. Manfrini) sasniedza Lietuvu gadu vēlāk.

Góra Krzyży

Około 12 km na północ od Szawli, wśród pól znajduje się wzniesienie, na którym ustawione są tysiące krzyży. Jest to słynna Góra Krzyży. We wczesnym średniowieczu istniało tam grodzisko broniące tych terenów przed Krzyżakami - drewniany zamek, który nie przetrwał do dzisiejszych czasów. Wcześniej prawdopodobnie wzgórze Jurgaičių było obiektem kultów pogańskich.

Kiedy na Górze powstała tradycja stawiania krzyży dokładnie nie wiadomo, ale wiadomo że ludzie uznawali to miejsce za święte. Na wielką skalę, krzyże zaczęły pojawiać się tu w latach 1861 i 1863 na część tych, którzy zginęli w powstaniach listopadowym i styczniowym. Władza Carskiej Rosji zakazała stawiania krzyży na mogiłach powstańców, więc miejscowi wznosili je symbolicznie, na świętym wzniesieniu Jurgaičių. Później przynoszono je tu w intencji zesłanych na Syberię lub w podzięce za tych, którzy stamtąd wrócili.

Wiosną 1961 roku władza radziecka postanowiła zniszczyć Górę Krzyży. Z pomocą wojska krzyże zostały rozebrane: drewniane spalono na miejscu, metalowe wywieziono na złomowisko i przetopiono, zaś betonowe i kamienne rozkruszono i wykorzystano przy budowie dróg.

Pomimo szkanowania, nacisków i atmosfery strachu w okresie panowania władzy ZSRR, zwycięzył opór miejscowej ludności a Góra stała sie symbolem tego oporu i wiary w wolność. Po odzyskaniu przez Litwę niepodległości na Górę Krzyży zaczęły ciągnąć rzesze pielgrzymów. Krzyże zaczęto stawiać również u podnóża góry, gdyż wyżej już się nie mieściły. Obecnie szacuje się, że jest tam ponad 100 tysięcy krzyży.

Górę Krzyży rozświetli w zwycię piepież Jan Paweł II, który odwiedził to miejsce 7 września 1993 r. Odprawił wtedy Mszę Świętą w kaplicy wybudowanej przed Górą Krzyży. Modlił się w intencji litewskich męczenników za wiarę i całe chrześcijańskiej Europy. Papież nazwał Górę Krzyży szczególnieym miejscem na ziemi, w którym skupiły się cierpienie i ból stuleci.

Гора Крестов.

Гора Крестов

В поле в 12 км к северу от Шяуляй возвышается невысокий холм, весь целиком плотно уставленный крестами. Это и есть знаменитая Гора Крестов. Во времена средневековья на ее вершине стоял деревянный замок, обозначенный в летописях под именем Куле и разрушенный в 1348 г. рыцарями Ливонского ордена. С тех пор долгие годы гора, которую называли и Замковой, и Мольевой, и горой Юргайчу, и городищем Доманту, стояла голой. Местные жители рассказывают, что первые кресты на ней появились в середине XIX в., когда люди, считавшие это место святым, просили у Бога благословения и здоровья. Другие утверждают, что кресты начали воздвигать в память погибших участников восстаний против царской России 1831 и 1863 гг. Усмирившая восстания власть запрещала это делать и сносила уже воздвигнутые кресты.

Весной 1961 г. советская власть решила окончательно «разделаться» с Горой Крестов. Под стражайшей охраной, при помощи военных кресты начали сносить: деревянные сжигали на месте, металлические вывозили на склады металлолома, каменные и бетонные использовали при прокладке дороги или просто зарывали в землю.

И несмотря ни на что все годы советской власти Гора Крестов оставалась символом героического сопротивления и веры в свободу.

Всему миру Гора Крестов стала известна 7 сентября 1993 г., когда ее посетил папа римский Иоанн Павел II. В часовне, поставленной напротив Горы Крестов (арх. А. Юкна и Р. Бурдите) Иоанн Павел II отслужил Святую мессу для стотысячной толпы паломников. Папа римский благословил Литву и всю христианскую Европу. Через год на Гору Крестов прибыл и подарок Святого Отца в Литве – Распятие (скульпт. Э. Манфрини E. Manfrini).

シャウレイ市から12キロ離れた所に無数の十字架が立っています。あの丘の上に中世のリトニア大公国を守っていたクラ城がありましたが1348年にリボニア騎士団はこの城を燃やしました。この後城の丘または祈りの丘と呼ばれていた所に何もなかったです。現地の人から見ますと城があった丘は聖地ですので最初の十字架が出来たのは19世紀らしいです。別の意見によりますと1831と1863年の帝政ロシアに対するレジスタンス運動の後、戦死した人を追悼するそして運動を記念するように最初の十字架が出来たそうです。帝政ロシアの政府は十字架を禁止して出来た十字架を焼けたりしてしました。ソビエト連邦時代に宗教が禁止されていたので1961年にソビエトの政府は丘の上にあった十字架を倒して木彫りの十字架をやけて鉄の十字架をリサイクルしました。十字架の丘は大変な歴史を過ごしていましたがいつも自由と占領に抵抗の象徴となりました。

最近パウロの丘は世界中に有名になって1993年9月7日にローマ法王のヨハネバウロ二世はこちらに来られて建築家のA. ユクナとR. ブドリューが築いた礼拝堂で祈りました。この後にローマ法王のヨハネバウロ二世はイタリアの芸術家のE. マンフリニが作った十字架をプレゼントしました。

十字架山

十字架山位于立陶宛北部城市希奥利艾以北12公里处，山上密集放置着许多十字架。从前，一个叫库拉的木制城堡屹立于这座山上，于1348年被利沃尼亚军队摧毁。许多年来，这里只是一座孤立的山丘。

根据当地人传言，第一批十字架放置于十九世纪中期，用于向上帝祈祷怜悯和健康，因为人们认为这里是一个神圣的地方。据另一种传言，第一批十字架放置于十九世纪中期，用于纪念在1831年和1863年两次反抗沙皇俄国起义牺牲的人们。在被占领期间，禁止安放十字架并清除已放置的十字架。

在1961年春天，苏联政权决定处理十字架山。在军队的协助下，烧毁了木制十字架，金属制的十字架被放置于废品仓库，石制和水泥制的十字架用于铺路或被掩埋。但是，在立陶宛被占领期间，十字架山还是幸存下来，成为进行英勇抵抗和信仰自由的象征。

1993年9月7日，天主教教皇保罗二世访问十字架山，使之名闻于世。教堂在建于十字架山前的礼拜堂里。（牌坊：A. Jukna和land R. Budryte）祈福立陶宛和整个欧洲的基督教徒。一年之后，教宗的礼物 – 十字架（雕像 E. Manfrini）送抵立陶宛

Teksto autorius Vytenis Rimkus

Šiauliai rajono turizmo ir verslo informacijos centras
 Šv. Jono Pauliaus II g. 7, Domantai k.,
 Mėškūčiai eldership, Šiauliai District
 Lithuania

Tel. nr./Phone: +370 413 70860
 El. paštas/e-mail: turizmas@šiaulirajonas.lt
 www.siaulirajonas.lt

Šiauliai District Tourism and Business Information Centre

LIETUVA
 KAUNAS
 VILNIUS
 ŠIAULIAI
 PANEVŽYS
 KIAPEDA

Nuotr. iš archyvo

Pirmieji atkurti kryžius atkairiai 1997 m. liepos 20 d.
 Nuotr. autorius J. Tamulis

Nuotr. autorius S. Ivanauskas, 1945 m.

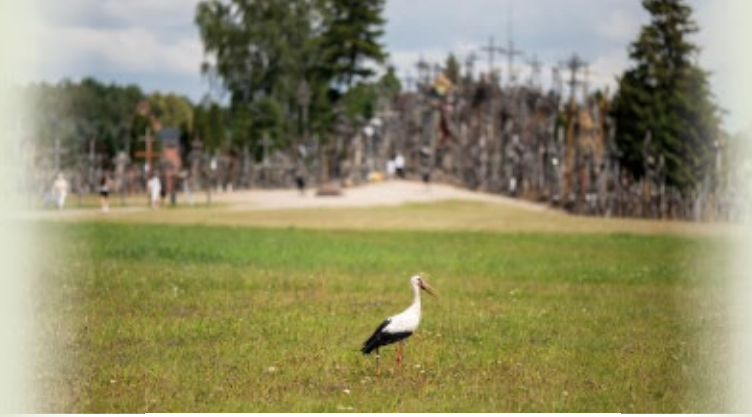
Papieżius Jonas Paulius II 1993 m. rugsejo 7 d.
 Nuotr. autorė A. Miti

Nuotr. autorė I. Berkštienė

Nuotr. autorius Z. Mežiđiovas

Nuotr. autorė R. Chvainikoviėnė

Nuotr. autorius M. Macaitis

Nuotr. autorė I. Berkštienė

Nuotr. autorė I. Berkštienė

Nuotr. autorė I. Berkštienė

Nuotr. autorius Z. Mežiđiovas

Nuotr. autorius M. Macaitis

Nuotr. autorius V. Ripinskis

Nuotr. autorius V. Ripinskis

Nuotr. autorius M. Macaitis

Kryžių kalnas

The Hill of Crosses

